

En hel uge på skolen

En forening stiller frivillig arbejdskraft til rådighed alle fem dage i en emneuge, og ældre elever fra klubben indgår som hjælpere og betydningsfulde rollemodeller.

(arkivfoto)

”Netop respekt er en vigtig del af kampsport, hvor udviklingen af det enkelte menneske står i centrum. Og dét, ved jeg, at lærerne er super dygtige til. Men det kan vi med vores sport gøre på en anden måde her.”

Instruktør Steen Hansen, Herlev Taekwondo-klub

Vi befinder os i et klublokale midt på Herlev Hovedgade. Lokalet er lille og hyggeligt indrettet med sofasæt, borde og stole og et mindre køkken. Et glasparti for enden af rummet afslører den kvadratiske kampsal, som støder op til klublokalet i Herlev Taekwondo-klub.

"Der er lige blevet lagt nye kampmætter på hele gulvet," forklarer ildsjæl og instruktør i klubben Steen Hansen, mens han viser rundt i det lille klubhus.

Baggrund for projektet

"Det startede med et opkald fra en skolelærer, som jeg ikke kendte," begynder Steen. Foreningen har flere gange udtrykt over for Lindehøjskolen, at de var interesseret i et samarbejde - men uden videres respons.

Opkaldet kom derfor lidt ud af det blå, hvilket klubben er rigtig glade for i dag. Aftalen blev, at Taekwondoklubben skulle indgå som en del af en emneuge på Lindehøjskolen – en model, som taekwondoklubben synes godt om.

Skolen var fra begyndelsen åben overfor, hvad samarbejdet med taekwondoklubben skulle bestå i. Det resulterede hurtigt i, at taekwondoklubben valgte at tage teten i forhold til samarbejdets indhold.

Det konkrete indhold

Klubben bestemte, at det skulle være den samme instruktør, Steen, som ledte hele forløbet og var med hver dag på skolen, samtidig med, at der skulle være nogle unge hjælpetrænere til stede.

Klubben tog på besøg på skolen i alle fem dage i emneugen, hvor der hver dag blev undervist i taekwondo i ca. to timer. Hver dag var der 25 nye børn til stede fra indskoling, dvs. en blandet gruppe fra 0.-3. klasse.

Den sidste dag efter sidste træning samlede skolen ca. 250 børn og en masse lærere, for hvem 15 af klubbens medlemmer lavede en afsluttende opvisning.

"Børnene var helt 'wauw'. Så det var skide skægt," fortæller Steen med et stort smil på læben.

Organisering med hjælpere og ekstra gevinster

To af klubbens dygtigste ungdomsmedlemmer gik i 7. klasse på Lindehøjskolen, hvor samarbejdet skulle finde sted, og det var på flere måder givende for samarbejdet. Foreningen spurgte om lov til at hive disse ungdomsmedlemmer ind som hjælp – en idé, som hjælpetrænerenes lærere var meget begejstret for.

De to drenge gik på en sports-/science-linje på skolen, og deres engagement i samarbejdet kunne dermed understøtte deres egen faglinje. De to meget dygtige

drengene endte med at være med hver dag i hele ugen, hvilket både var givende for dem og de små elever.

"Det var også en god oplevelse for dem, fordi de fik en kæmpe anerkendelse," fortæller Steen, som også opdagede, at hjælpen fra de to drenge gav nogle ekstragevinster: "Når vi er til træning, så gør det altså en kæmpe forskel, om det er sådan en gammel en som mig, der står og råber, eller om det er knægt som dem ... Hvis vi nu har en 8-årig pige med, så har hun brug for en rollemodel, og dét er netop sådan en 13-årig. Det, tror jeg, betyder rigtig meget."

Hvad kan vi lære?

Hvis man har ældre elever på skolen, der mestrer en idræt, er det meget givende for både dem og de yngre elever, at de fungerer som hjælpetrænere og rollemodeller for de yngre. Det kan samtidig være med til at udvikle de ældre elever.

Principper og værdier

"Netop respekt er en vigtig del af kampsport, hvor udviklingen af det enkelte menneske står i centrum. Det er et helt menneske, som skal udvikles, hvilket ikke alle sportsgrene har fokus på. Man skal have nogle sejre på den rigtige måde, og man skal have anerkendelse på en god måde. Og dét, ved jeg, at lærerne er super dygtige til. Men det kan vi med vores sport gøre på en anden måde her," fortæller Steen, når han skal redegøre for, hvordan de som forening kan understøtte skolens undervisning.

Han fortsætter: *"Vi kan jo ikke konkurrere med uddannede undervisere. Men rent sportsmæssigt kan vi give noget. Det er helheden og udviklingen af mennesket, vi kan gøre noget ved,"* uddyber han.

Hvad kan vi lære?

Kampsport og andre idrætsgrene, der har den personlige udvikling i centrum, kan meget konkret bruges til at understøtte det personlige udviklingsarbejde i skolen.

Elevernes udbytte

"Jeg havde simpelthen troet, at de ville være bange for det. Men så snart de var inde i rollen, så havde de små piger på seks år kampudstyr på, og så kørte det derudad (...) Dét, at man kan slå hinanden lige så hårdt, man vil i maven, uden at det gør ondt. Det er en interessant oplevelse, som man ikke får så tit – og det overraskede mig meget. Altså, hvor meget det betød for dem at prøve," fortæller Steen.

At samarbejdet har været en så stor succes betyder, at klubben både har lyst og tro på, at samarbejdet vil opstå igen. Yderligere tror Steen på, at samarbejdet kan bruges som startskud til, hvad han kalder et *rigtigt* samarbejde. Et samarbejde, hvor begge parter i fællesskab sætter mål for og planlægger indholdet af undervisningen.

Sårbarheden i frivillig arbejdskraft

Projektet baserer sig på frivillig arbejdskraft, og Steen gør opmærksom på, at det kan være problematisk for andre projekter, fordi det er svært at finde arbejdskraft, der kan stille op i dagtimerne. I dette tilfælde kunne det kun lade sig gøre, fordi der var en ildsjæl, der kunne flekse fra sit arbejde.

Af samme årsag bliver et projekt med frivillig arbejdskraft også meget afhængig af hjælp fra hjælpetrænere – en model, som måske ikke er mulig at kopiere i potentielle samarbejder med andre skoler.

Eventmodellen fungerer både godt og skidt

Derudover viser eventmodellen også at have både fordele og ulemper. Ulempen kan være, at eleverne ikke lærer meget af kun at blive undervist i to timer. De når ikke helt at komme ind i tankegangen, som Steen beskriver: *"Det ville være bedre, hvis man havde haft de samme elever over en længere periode."*

Omvendt er fordelene ved events, at man også kan komme i kontakt med de børn, der synes, at det er uoverskueligt at skulle dyrke en ny sport over en længere periode eller over flere moduler. *"Der kan to timer være mere givende og interessant for de børn, som ikke er vildt på,"* lyder det fra Steen.

En sidste vigtig erfaring fra dette projekt, som Steen gør opmærksom på, viser, at det er vigtigt at sætte sig realistiske mål med sådanne samarbejder. Man skal ikke som forening tro, at der kommer mange medlemmer ud af det med det samme. Det er noget, som kan ske på lang sigt.

Hvad kan vi lære?

Man skal ikke forvente sig et quick-fix, hvor det strømmer ind med medlemmer med det samme, og man skal være bevidst om, at der er stor forskel på, om kontakten til skolen sker gennem events, som er gode til at 'vise sin sport frem til mange' – eller om det sker gennem længere forløb, hvor man kan få færre til at lære mere om sporten.

FAKTA OM PROJEKTET

HVOR OG HVORNÅR

Temauger på skolen, hvor klubben kommer på besøg flere timer hver dag og underviser forskellige børn i indskoling.

INITIATIVTAGER

Skolen henvendte sig og spurgte efter hjælp til et konkret projekt, efter klubben tidligere forgæves havde forsøgt at få kontakt med skolen.

FORENINGENS MOTIVATION

Foreningen vil gerne have at børnene får lov at prøve sporten, og at det giver dem gode oplevelser – noget de også kan bruge som mennesker.

SKOLENS MOTIVATION

Skolen får et meget anderledes indhold til deres temauger – og samtidig får eleverne mulighed for at arbejde med personlig udvikling.

DAGLIG LEDELSE/UNDERVISNING

Skolen planlægger det overordnede temauger-forløb, og klubben står for de enkelte lektioner.

ØKONOMI

Klubben stillede en ildsjæl til rådighed, der kunne stille op hver dag i arbejdstiden i en hel uge.

FREMTIDSPERSPEKTIVER

Klubben vil gerne lave nogle flere intensive og længere forløb.